

»Ne uide več! — Hlapca ga že imata. — Kdo je tat? — Tisti, ki je pomagal iskati, ki je denar našel, ker je vedel zanj. Tisti, ki ga je skrtil v zid in položil kamen pred razpoko.«

Fiza se je dvignil.

»Pleméncik, kdo pa?« —

Oči so štele in so naštele devet samo, Koroninec je naštel deset: vsi, ki so bili na sumu, so bili v baraki razen Brusa.

»Kdo? — Brus!« je zavpil Grm in položil roko važno na brado in potem v drugo roko.

»Ali ga imajo že?«

»Saj smo zmeraj trdili!«

»Pa se je držal, kakor bi bil grablje požrl.«

Italijan se je pa smehljaj in smehljaj in zmajal z glavo.

»Sam je pomagal.«

Tistikrat se je zabliskalo v glavah, od ust do čela so švignile črte polne začudenja — za trenutek je vse molčalo in spet lovilo besed z očmi in rokami, samo za hip je bila še tista môra v duši in bližal se je trenutek, ko so smeli udariti. Dvignili so pesti in baraka je bila spet polna hrupa, krika in vika.

»Sodnik! — Niti pregledali ga nismo.«

Italijan pa je kimal z glavo in potrdil.

»Grižar.«

Zunaj po dolini je bila megla, da bi je naltlačil v meh kakor moke, da bi jo rezal in se je nasitil kakor pogače, če bi zinil.

V meglo in dež je bežal Brus, kaplje so mu hladile čelo in prsi, lice je gorelo v mrzlici. Pa je bežal, da uide krvnikom in orožnikom, da uide môri in megli ...

SPOMIN.

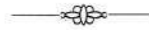
Zložil Silvin Sardenko.

Visoko iznad cerkve
slovesen glas
oznanja dan Gospodov
skoz trudno vas.

In v oknih se obrazi
pojavnjajo,
smehljaje dan Gospodov
pozdravnjajo.

Le ena sama okna
zatrta so,
le ena sama vrata
zaprta so.

Potrkal bi na vrata:
Odpri se!
A ti si v grobu, mati —
Kdo naj odpre?

PESEM O MOJEM KRALJESTVU.

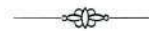
Zložil Dolenjčev Cene.

Glej, dekle, teh polj rumenih,
in za njimi tam domov:
glej čez našo to deželo
Bog je znil svoj blagoslov.

Pa v deželi tej presrečni
kralj je kraljeval bogat,
ki oblačil se razkošno
v dragoceni je škrlat.

V svojem veličastvu lepši
bil ni modri Salomon,
kakor na prestolu zlatem
tu sred polja bil je on.

Tam na njivi, tam teh kraljev —
makov poljskih bom nabral
zate, o devojka moja,
in bom s tabo kraljeval.

SERENADICA.

Zložil Jos. Lovrenčič.

Skozi noč gre mrz:
do tvojih oken skloni svoj obraz
in dahne vanje
svoje sanje.

In bodo cvetele,
v svitu nebeških zvezdic blestele
osamljene,
omamljene ...

Beli dan jih z zlatimi prsti
vtrga po vrsti
in ti poveže jih
v žalosten vzdih!

